

lóquere in tua causa vix. Si bis interrogátus fúeris, hábeat caput respónsum tuum.

R. Magna enim. 329.

Lectio iij.

IN multis esto quasi inscius, et audi tacens simul et quærens. In médio magnatórum non præsumas: et ubi sunt senes, non multum loquáris. Ante grándinem præibit coruscátio: et ante verecúndiam præibit grátia, et pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Et hora surgéndi non te trices: præcúrre autem prior in domum tuam, et illic avocáre, et illic lude, et age conceptiões tuas, et non

in delictis et verbo superbo. Et super his ómnibus benedicito Dóminum, qui fecit te, et inebriántem te ab ómnibus bonis suis.

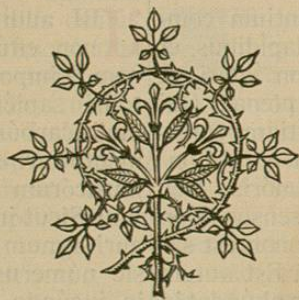
R. Quæ sunt. 330.

SABBATO

proximo Kalend. Septemb.

Ad Magnificat, Antiphona. Cum audisset Job * nuntiórum verba, sustinuit paciénter, et ait: Si bona suscepimus de manu Dómini, mala autem quare non sustineámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

V. Vespertína orátio.

Homiliae et Orationes

IN DOMINICIS PER ORDINEM DISPOSITÆ, A TERTIA USQUE AD DECIMAM SEXTAM POST PENTECOSTEN.

DOM. III. POST PENTEC.

Oratio.

Protector in te sperantium Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum: multiplica super nos misericórdiam tuam; ut te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna. Per Dóminum. Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. xv.

IN illo témpore: Erant appropinquántes ad Jesum publicáni, et peccatóres ut audirent illum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ. **Homilia xxxiv. in Evang. post initium.**

Udistis in lectione evangélica, fratres mei, quia peccatóres et publicáni accessé-

runt ad Redemptórem nostrum: et non solum ad colloquéndum, sed étiam ad convescéndum recepti sunt. Quod vidéntes Pharisæi dedignáti sunt. Ex qua re colligite, quia vera justítia compassiõnem habet, falsa justítia dedignatiõnem: quamvis et justíi sóleant recte peccatóribus dedignári. Sed áliud est quod ágitur typo superbix, áliud quod zelo disciplinae.

Lectio viij.

Dedignántur etenim, sed non dedignántes: despérant, sed non desperántes: persecutiõnem cómmovent, sed amántes: quia etsi foris increpationes per disciplinam exágerant, intus tamen dulcedinem per caritátem servant. Præpónunt sibi

in ánimo ipsos plerúmque quos córrigunt : meliôres existimant eos quoque quos júdicant. Quod videlicet ágéntes, et per disciplinam súbditos, et per humilitátem custódiunt semetipsos.

Lectio ix.

AT contra, hi qui de falsa justítia superbire solent, céteros quosque despíciunt, nulla infirmántibus misericórdia condescéndunt; quo se peccatóres esse non credunt, eo detérius peccatóres fiunt. De quorum profécto número Pharisæi exstiterant, qui dijudicántes Dóminum quod peccatóres susciperet, arénti corde ipsum fontem misericórdiæ reprehendébant. Sed quia ægri erant, ita ut ægros se esse nescírent; quátenus quod erant agnóscerent, cœléstis eos médicus blandis foméntis curat, benígnum paradigma óbjicit, et in eórum corde vúlneris tumórem premit.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Añã. Quis ex vobis * homo, qui habet centum oves, et si perdiderit unam ex illis, nonne dimittit nonagintanó-

vem in desérto, et vadit ad illam quæ perierat, donec invéniat eam? allelúia.

¶. Dóminus regnávít, decórem induit. **℟.** Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Añã. Quæ múlter * habens drachmas decem, et si perdiderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam, et evérrit domum, et quærit diligénter donec invéniat?

¶. Dirigátur Dómine orátio mea. **℟.** Sicut incénsus in conspéctu tuo.

DOM. IV. POST PENTEC.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, ut et mundi cursus pacífice nobis tuo ordine dirigátur: et Ecclesiã tua tranquílla devotíone lætétur. Per Dóminum nostrum.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii.**Cap. v.**

IN illo témpore : Cum turbæ irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei; et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi. **Lib. 4. in Lucæ cap. v. prope finem libri.**

BI Dóminus multis impartívit vária gênera sanitátum, nec témpore, nec loco pótuít ab stúdio sanándi turba cohibéri. Vesper incúbuit, sequebántur : stagnum occúrrit, urgébant : et ideo ascéndit in Petri navim. Hæc est illa navis, quæ adhuc secúndum Matthæum flúctuat, secúndum Lucam replétur piscibus : ut et princípia Ecclesiæ fluctuántis, et posterióra exuberántis agnóscas. Pisces enim sunt, qui hanc enávigant vitam. Ibi adhuc discipulis Christus dormit, hic præcipit : dormit enim tépidis, perféctis vigilat.

Lectio viii.

NON turbátur hæc navis, in qua prudéntia nâvigat, abest perfidia, fides aspirat. Quemádmódu enim turbári póterat, cui præerat is, in quo Ecclesiæ firmaméntum est? Illic ergo turbátio, ubi módica fides : hic securitas, ubi perfécta diléctio. Et si áliis imperátur ut laxent rétia sua, soli tamen Petro díctur : Duc in altum; hoc

est, in profúndum disputatiónum. Quid enim tam altum, quam altitúdinem divitiárum vidére, scire Dei Fílium, et professiônem divínæ generatiónis assúmere? Quam licet mens non queat humana plene ratiónis investigatióne comprehéndere, fidei tamen plenitúdo compléctitur.

Lectio ix.

NAM etsi non licet mihi hi scire quemádmódu natus sit : non licet tamen nescíre quod natus sit. Sériem generatiónis ignóro : sed auctórem generatiónis agnóscó. Non interfúimus cum ex Patre Dei Fílius nascerétur : sed interfúimus cum a Patre Dei Fílius dicerétur. Si Deo non credimus, cui credémus? Omnia enim quæ credimus, vel visu credimus, vel audítu. Visus sæpe fállitur, audíus in fide est.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Añã. Ascéndens Jesus * in navim, et sedens docébat turbas, allelúia.

¶. Dóminus regnávít.

Ad Magnif. Añã. Præcéptor, * per totam noctem laborántes nihil cépimus,

in verbo autem tuolaxábo rete.

V. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incensum in conspéctu tuo.

DOM. V. POST PENTEC.

Oratio.

DEus, qui diligentibus te bona invisibilia præparásti: infunde córdibus nostris tui amóris afféctum; ut te in ómnibus, et super ómnia diligétes, promissiones tuas, quæ omne desidérium súperant, consequámur. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. v. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Nisi abundáverit justítia vestra plus quam Scribárum et Pharisæórum, non intrábitis in regnum cælórum. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni

Episcopi. **Lib. i. de Serm.**

Domini in monte, cap. ix.

Mustítia Pharisæórum est, ut non occidant: justítia eórum, qui intratúri sunt in regnum cælórum, ut non irascántur sine causa. Mínimum est ergo, non occidere: et quid illud sól-

verit, mínimus vocábitur in regno cælórum. Qui autem illud impléverit, ut non occidat, non continuo magnus erit, et idóneus regno cælórum: sed tamen ascéndit áliquem gradum: perficiétur autem, si nec irascátur sine causa: quod si perfécerit, multo remótius erit ab homicidio. Quaprópter qui docet, ut non irascámur, non solvit legem, ne occidámus, sed implet pótius: ut et foris, dum non occidimus, et in corde, dum non iráscimur, innocéntiam custodiámus.

Lectio viij.

Gradus itaque sunt in istis peccátis: ut primo quisque irascátur, et eum motum retíneat corde concéptum. Jam si extórserit vocem indignántis ipsa commótió, non significántem áliquid, sed illum ánimi motum ipsa eruptiÓne testántem, qua ferriátur ille, cui iráscitur: plus est útique, quam si surgens ira siléntio premerétur. Si vero non solum vox indignántis audiátur, sed étiam verbum, quo jam certam ejus vituperatiÓnem, in quem profértur, désignet et notet: quis dúbitet, ámplius hoc

esse, quam si solus indignatiÓnis sonus ederétur?

Lectio ix.

Vide nunc étiam tres reátus, júdicii, concílii, et gehénnæ ignis. Nam in júdicio adhuc defensiÓni datur locus. In concílio autem, quamquam et júdicium esse sóleat, tamen quia interésse áliquid hoc loco fatéri cogit ipsa distíctio, vidétur ad concílium pertinére sententiæ prolátio: quando non jam cum ipso reo ágitur, utrum damnándus sit, sed inter se, qui júdicant, cónferunt quo supplício damnári opórteat, quem constat esse damnándum. Gehénna vero ignis, nec damnatiÓnem habet dúbiam, sicut júdicium; nec damnáti pœnam, sicut concílium: in gehénna quippe ignis, certa est damnatio, et pœna damnáti.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Aña. Audistis * quia dictum est antiquis: Non occides: qui autem occiderit, reus erit júdicio.

V. Dóminus regnávit, decórem índuit. **R.** Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Aña. Si offers * munus tuum ad altáre, et recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid advérsus te, relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius reconciliári fratri tuo: et tunc véniens ófferes munus tuum, allelúia.

V. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incensum in conspéctu tuo.

DOM. VI. POST PENTEC.

Oratio.

DEus virtútum, cujus est totum quod est óptimum: insere pectóribus nostris amórem tui nóminis, et præsta in nobis religiÓnis augméntum; ut quæ sunt bona, nútrias; ac pietátis stúdio, quæ sunt nutrita, custódiás. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. viij.

IN illo témpore: Cum turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent: convocátes discipulis, ait illis: Misereor super turbam: quia ecce jam trídum sústinent me, nec habent quod manducént. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii
Episcopi. **Lib. 6. in Lucae**
cap. ix. post initium.

Osteaquam illa,
quæ Ecclesiæ ty-
pum accepit, a flu-
xu curata est sanguinis,
posteaquam Apostoli ad
evangelizandum regnum
Dei sunt destinati, gratiæ
cælestis impartitur ali-
mentum. Sed quibus im-
partiatur, advérte. Non
otiósus, non in civitate,
quasi in synagoga vel sæ-
culari dignitate residenti-
bus, sed inter deserta quæ-
rentibus Christum. Qui
enim non fastidiunt, ipsi
excipiuntur a Christo, et
cum ipsis loquitur Dei ver-
bum, non de sæcularibus,
sed de regno Dei. Et si qui
corporalis gerunt ulcera
passionis, his medicinam
suam libenter indulget.

Lectio viij.

Consequens igitur erat,
ut quos a vulnere
dolore sanaverat, eos ali-
moniiis spiritalibus a jejú-
nio liberaret. Itaque nemo
cibum accipit Christi, nisi
fuerit ante sanatus : et illi
qui vocantur ad cœnam,
prius vocando sanantur.
Si claudus fuit, gradiendi
facultatem, ut veniret, ac-
cepit : si lumine oculorum

privatus, domum utique
Dómini, nisi refusa luce,
intrare non potuit.

Lectio ix.

Ubique igitur mysterii
ordo servatur, ut
prius per remissionem pec-
catorum vulneribus medi-
cina tribuatur, post alimó-
nia mensæ cælestis exube-
ret : quamquam nondum
validioribus hæc turba re-
ficiatur alimentis, neque
Christi corpore et sangui-
ne jejuna solidioris fidei
corda pascantur. Lacte,
inquit, vos potavi, non
esca : nondum enim po-
teratis, sed nec adhuc qui-
dem potestis. In modum
lactis quinque sunt panes :
esca autem solidior, cor-
pus est Christi ; potus ve-
heméntior, sanguis est
Dómini.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Bened. Aña. Cum
turba multa * esset cum
Jesu, nec habent quod
manducarent : convocatis
discipulis, ait illis : Misé-
reor super turbam : quia
ecce jam triduo sustinent
me, nec habent quod man-
ducent, allelúia.

¶ Dóminus regnavit, de-
corem induit. **℟.** Induit
Dóminus fortitudinem, et
præcinxit se virtute.

Ad Magnif. Aña. Misé-
reor * super turbam : quia
ecce jam triduo sustinent
me, nec habent quod man-
ducent : et si dimisero eos
jejunos, deficient in via,
allelúia.

¶ Dirigatur Dómine
oratio mea. **℟.** Sicut in-
censum in conspectu tuo.

DOM. VII. POST PENTEC.

Oratio.

Deus, cujus providen-
tia in sui dispositione
non fallitur : te supplices
exoramus ; ut noxia cuncta
submóveas, et omnia no-
bis profutura concedas.
Per Dóminum.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lectio viij. Cap. vij. c

In illo tempore : Dixit
Jesus discipulis suis :
Attendite a falsis prophé-
tis, qui veniunt ad vos in
vestimentis ovium, intrin-
secus autem sunt lupi rapa-
ces. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii
Episcopi. **In Comment.**
in Matth. cap. vj.

Slandimenta verbó-
rum, et mansuetú-
dinis simulatió-
nem admonet fructu ope-
rationis expéndi oportere ;
ut non qualem quis verbis

referat, sed qualem se re-
bus efficiat, spectemus :
quia in multis vestitú-
ovium rabies lupina con-
tegitur. Ergo ut spinae
uvæ, ut tribuli ficus non
generant, et ut iniquæ
arbores utilia poma non
afferunt : ita ne in istis qui-
dem consistere docet boni
operis effectum, et idcirco
omnes cognoscendos esse
de fructibus. Regnum
enim cælorum sola ver-
borum officia non obti-
nent : neque qui dixerit,
Dómine Dómine, heres il-
lius erit.

Lectio viij.

Quid enim mériti est
Dómino dicere, Dó-
mine? Numquid Dóminus
non erit, nisi fuerit dictus
a nobis? Et quæ officii
sanctitas est, nóminis nun-
cupatio, cum cælestis re-
gni iter obediéntia potius
voluntatis Dei, non nun-
cupatio, repertura sit?
Multi mihi dicent in illa
die : Dómine Dómine,
nonne in tuo nómine pro-
phetavimus? Etiam nunc
pseudoprophetarum frau-
duléntiam, et hypocritá-
rum simulamenta condém-
nat, qui glóriam sibi ex ver-
bi virtute præsumunt, in
doctrinæ prophetia, et dæ-

moniórum fuga, et istiusmodi óperum virtútibus.

Lectio ij.

ATque hinc sibi regnum cœlorum pollicentur: quasi vero eórum aliquid próprium sit, quæ loquuntur aut faciunt, et non ómnia virtus Dei invocata perficiat: cum doctrinæ sciéntiam léctio áfferat, dæmónia Christi nomen exágitet. De nostro igitur est beáta illa æternitas promerenda, præstandúmque est aliquid ex próprio, ut bonum velimus, malum omne vitemus, totóque afféctu præceptis cœlestibus obtemperemus, ac talibus officiis cógnoti Deo simus: agamusque potius quod vult, quam quod potest gloriémur, repúdians eos ac repéllens, quos a cognitione sua, ópera iniquitátis avérterint. Te Deum. 18.

Ad Bened. Aña. Atténdite * a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces: a frúctibus eórum cognoscétis eos, allelúia.

✠. Dóminus regnávít, decórem índuit. ✠. Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnificat, Aña. Non potest arbor * bona fructus malos fácere, nec arbor mala fructus bonos fácere: omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidétur, et in ignem mittétur, allelúia.

✠. Dirigátur Dómine orátio mea. ✠. Sicut incensum in conspéctu tuo.

DOM. VIII. POST PENT.

Oratio.

LArgíre nobis, quæsumus Dómine, semper spíritum cogitándi quæ recta sunt, propítius et agéndi: ut qui sine te esse non póssumus, secúndum te vívere valeámus. Per. Léctio sancti Evangélli secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. xvj.

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc: Homo quidam erat dives, qui habébat villicum: et hic diffamátus est apud illum, quasi dissipásset bona ipsíus. Et reliqua.

Homília sancti Hierónymi

Presbyteri. **Epist. clj. ad Algasiam, quæst. vj. t. 3.**

SI dispensátor iniqui mammónæ, dómni voce laudátur, quod de iniqua sibi justí-

tiam præparárit; et passus dispéndia dóminus laudat dispensatóris prudéntiam, quod advérsus dómnum quod fraudulénter, sed pro se prudénter égerit: quanto magis Christus, qui nullum damnus sustinére potest, et pronus est ad cleméntiam, laudábit discipulos suos, si in eos qui creditóri sibi sunt, misericórdes fúerint?

Lectio viij.

Denique post parábolam íntulit: Et ego vobis dico, Fácite vobis amicos de iniquo mammóna. Mammóna autem non Hebræórum, sed Syrórum lingua divitiæ nuncupántur, quod de iniquitate collectæ sint. Si ergo iniquitas bene dispensáta vértitur in justítiam: quanto magis sermo divínus, in quo nulla est iniquitas, qui et Apóstolis créditus est, si bene fúerit dispensátus, dispensátóres suos levábit in cælum?

Lectio ij.

Quamóbrem séquitur: Qui fidélis est in mínimo, hoc est, in carnálibus; et in multis fidélis erit, hoc est, in spirituálibus. Qui autem in parvo

iníquus est, ut non det fratribus ad uténdum, quod a Deo pro ómnibus est creatum; iste et in spirituáli pecúnia dividénda iníquus erit, ut non pro necessitate, sed pro persónis doctrinam Dómini dividat. Si autem, inquit, carnáles divítias, quæ labúntur, non bene dispensátis; veras æternásque divítias doctrinæ Dei quis credet vobis?

Te Deum laudamus. 18.

Ad Bened. Aña. Ait dóminus villico: * Quid hoc áudio de te? redde ratió-nem villicatiónis tuæ, allelúia.

✠. Dóminus regnávít.

Ad Magnif. Aña. Quid fáciam, * quia dóminus meus aufert a me villicatió-nem? fódere non váleo, mendicáre erubésco: scio quid fáciam, ut cum ámotus fúero a villicatió-ne, recipiant me in domos suas.

✠. Dirigátur Dómine.

DOM. IX. POST PENTEC.

Oratio.

PAteant aures misericórdiæ tuæ Dómine précibus supplicántium: et ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ

tibi sunt placita, postulare. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xix. f

IN illo tempore : Cum appropinquaret Jesus Jerusalem, videns civitatem flevit super illam, dicens : Quia si cognovisses et tu, et quidem in hac die tua, quae ad pacem tibi, nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae.

Homilia xxxix. in Evang.

Quod a flente Domino illa Jerosolymorum subversio describitur, quae a Vespasiano et Tito Romanis principibus facta est, nullus qui historiam eversio- nis ejusdem legit, ignorat. Romani etenim principes denuntiantur, cum dicitur : Quia venient dies in te, et circumdabunt te inimici tui vallo. Hoc quoque quod additur : Non relinquent in te lapidem super lapidem : etiam jam ipsa ejusdem civitatis transmigratio testatur ; quia dum nunc in eo loco constructa est, ubi extra portam fuerat Dominus crucifixus,

prior illa Jerusalem, ut dicitur, funditus est eversa.

Lectio vij.

CUI ex qua culpa ever- sionis suae poena fue- rit illata, subjungitur : Eo quod non cognoveris tem- pus visitationis tuae. Crea- tor quippe hominum per incarnationis suae myste- rium hanc visitare digna- tus est : sed ipsa timoris et amoris illius recordata non est. Unde etiam per Prophetam in increpatione cordis humani aves caeli ad testimonium dedu- cuntur, dum dicitur : Mil- vus in caelo cognovit tem- pus suum, turtur et hirundo et ciconia custodierunt tempus adventus sui : po- pulus autem meus non cognovit iudicium Domini.

Lectio jr.

Flevit etenim prius Redemptor ruinam perfidae civitatis, quam ipsa sibi civitas non cognoscebat esse venturam. Cui a flente Domino recte dicitur : Quia si cognovisses, et tu : subaudi, fleres ; quae modo, quia nescis quod imminet, exsultas. Unde et subditur : Et quidem in hac die tua, quae ad pacem tibi. Cum enim carnis se voluptatibus da-

ret, et ventura mala non prospiceret ; in die sua, quae ad pacem esse ei poterant, habebat. Te Deum. 18.

Ad Bened. Aña. Cum appropinquaret * Domi- nus Jerusalem, videns civitatem, flevit super illam, et dixit : Quia si cognovisses, et tu : quia venient dies in te, et circumdabunt te inimici tui vallo, et circumdabunt te, et coangu- stabunt te undique, et ad terram prosternent te : eo quod non cognovisti tem- pus visitationis tuae, alle- lüa.

℣. Dominus regnavit, decorem induit. ℞. Induit Dominus fortitudinem, et praecinxit se virtute.

Ad Magnif. Aña. Scri- ptum est enim : * Quia domus mea domus oratio- nis est cunctis gentibus : vos autem fecistis illam speluncam latronum : et erat quotidie docens in templo.

℣. Dirigatur Domine oratio mea. ℞. Sicut incensum in conspectu tuo.

DOM. X. POST PENTEC.

Oratio.

DEus, qui omnipoten- tiam tuam parcendo maxime et miserando ma-

nifestas : multiplica super nos misericordiam tuam ; ut ad tua promissa curren- tes, caelestium bonorum facias esse consortes. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xvij. b

IN illo tempore : Dixit Jesus ad quosdam, qui in se confidebant tamquam justi, et aspernabantur ce- teros, parabolam istam : Duo homines ascenderunt in templum ut orarent, unus Pharisaeus, et alter publicanus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. xxxvj. de Verbis Domini, circa medium.

Diceret saltem Pha- risaeus : Non sum sicut multi homi- nes. Quid est, ceteri ho- mines, nisi omnes praeter ipsum ? Ego, inquit, justus sum, ceteri peccatores. Non sum sicut ceteri ho- mines, injusti, raptores, adulteri. Et ecce tibi ex vicino publicano majoris tumoris occasio. Sicut, inquit, publicanus iste. Ego, inquit, solus sum : iste de ceteris est. Non sum inquit, talis, qualis iste

per justitias meas, quibus iniquus non sum.

Lectio viij.

JEjuno bis in sabbato : decimas do omnium, quæ possideo. Quid rogaverit Deum, quære in verbis ejus, nihil invenies. Ascendit orare : noluit Deum rogare, sed se laudare. Parum est, non Deum rogare, sed se laudare, insuper et roganti insultare. Publicanus autem de longinquo stabat, et Deo tamen ipse propinquabat : cordis conscientia eum removebat, pietas applicabat. Publicanus autem de longinquo stabat, sed Dominus eum de propinquo attendebat.

Lectio ix.

Excelsum enim Dominus, et humilia respicit : excelsos autem, qualis erat ille Pharisæus, a longe cognoscit. Excelsa quidem Deus a longe cognoscit, sed non ignoscit. Adhuc audi humilitatem publicani. Parum est, quia de longinquo stabat ; nec oculos suos ad cælum levabat : ut aspiceretur, non aspiciēbat : respicere sursum non audēbat : premebat conscientia, spes sublevabat. Adhuc audi :

Percutiēbat pectus suum. Pœnas a se ipso exigēbat : propterea Dominus confitenti parcēbat. Percutiēbat pectus suum, dicens : Domine, propitius esto mihi peccatori. Ecce qui rogat. Quid miraris, si Deus ignoscit, quando ipse agnoscit?

Te Deum laudamus. 18.

Ad Bened. Añā. Stans a longe * publicanus, nolēbat oculos ad cælum levare, sed percutiēbat pectus suum, dicens : Deus, propitius esto mihi peccatori.

V. Dominus regnavit, decorem induit. *R.* Induit Dominus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

Ad Magnif. Añā. Descendit * hic justificatus in domum suam ab illo : quia omnis qui se exaltat, humiliabitur : et qui se humiliat, exaltabitur.

V. Dirigatur Domine oratio mea. *R.* Sicut incensum in conspectu tuo.

DOM. XI. POST PENTEC.

Oratio.

OMnipotens sempiternus Deus, qui abundantia pietatis tuæ et merita supplicum excedis et vota : effunde super nos misericordiam tuam ; ut

dimittas quæ conscientia metuit, et adjicias quod oratio non præsumit. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio vij. Cap. vij. d

IN illo tempore : Exiens Jesus de finibus Tyri, venit per Sidonem ad mare Galilææ, inter medios fines Decapoleos. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ. *Homil. x. libro 1. in Ezech. ante medium.*

Uid est, quod Creator omnium Deus, cum surdum et mutum sanare voluisset, in aures illius suos digitos misit, et exspuens linguam ejus tetigit? Quid per digitos Redemptoris, nisi dona sancti Spiritus designantur? Unde cum in alio loco ejecisset dæmonium, dixit : Si in digito Dei ejicio dæmonia, profecto pervenit in vos regnum Dei. Qua de re per Evangelistam alium dixisse describitur : Si ego in Spiritu Dei ejicio dæmones, igitur pervenit in vos regnum Dei. Ex quo utroque loco colligitur, quia digito Spiritus vocatur. Digito ergo in aurículas mittere,

est per dona Spiritus sancti mentem surdi ad obediendum aperire.

Lectio viij.

Quid est vero, quod exspuens linguam ejus tetigit? Saliva nobis est ex ore Redemptoris, accepta sapientia in eloquio divino. Saliva quippe ex capite defluit in ore. Ea ergo sapientia, quæ ipse est, dum lingua nostra tangitur, mox ad prædicationis verba formatur. Qui suspiciens in cælum, ingemuit : non quod ipse necessarium gemitum haberet, qui dabat quod postulabat : sed nos ad eum gemere, qui cælo præsidet, docuit : ut et aures nostræ per donum Spiritus sancti aperiri, et lingua per salivam oris, id est, per scientiam divinæ locutionis, solvi debeat ad verba prædicationis.

Lectio ix.

CUI mox, Ephphetha, id est, Adaperire dicitur : et statim aperta sunt aures ejus, et solutum est vinculum linguæ ejus. Qua in re notandum est, quia propter clausas aures dictum est, adaperire. Sed cui aures cordis ad obediendum aperta fuit.

rint, ex subsequenti proculdubio etiam linguæ ejus vinculum solvitur : ut bona quæ ipse fecerit, etiam facienda aliis loquatur. Ubi bene additur : Et loquebatur recte. Ille enim recte loquitur, qui prius obediendo fecerit, quæ loquendo admonet esse facienda.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Añã. Cum transisset Dominus * fines Tyri, surdos fecit audire, et mutos loqui.

℞. Dominus regnavit, decorem induit. ℞. Induit Dominus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

Ad Magnif. Añã. Bene omnia fecit, * et surdos fecit audire, et mutos loqui.

℞. Dirigatur Domine oratio mea. ℞. Sicut incensum in conspectu tuo.

DOM. XII. POST PENTEC.

Oratio.

OMnipotens et misericors Deus, de cujus munere venit, ut tibi a fidelibus tuis digne et laudabiliter serviatur : tribue quæsumus nobis, ut ad promissiones tuas sine offensione curramus. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio hñj. Cap. x. d

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Beati oculi, qui vident quæ vos videtis. Dico enim vobis, quod multi Prophætæ et reges voluerunt videre quæ vos videtis, et non viderunt. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Libro 3. cap. xliij. in Lucæ x.

NON oculi Scribarum et Phariseorum, qui corpus tantum Domini videre; sed illi beati oculi, qui ejus possunt cognoscere sacramenta, de quibus dicitur : Et revelasti ea parvulis. Beati oculi parvulorum, quibus et se et Patrem Filius revelare dignatur. Abraham exultavit ut videret diem Christi : et vidit, et gavisus est. Isaïas quoque, et Michæas, et multi alii Prophætæ viderunt gloriam Domini : qui et propterea Videntes sunt appellati : sed hi omnes a longe aspicientes et salutantes, per speculum et in ænigmate viderunt.

Lectio hñj.

APóstoli autem in præsentiarum habentes Dominum, convalescentesque ei, et quæcumque voluissent interrogando discientes, nequaquam per Angelos, aut varias visionum species opus habebant doceri. Quos vero Lucas multos Prophetas et reges dicit, Matthæus apertius Prophetas et justos appellat. Ipsi sunt enim reges magni : quia tentationum suarum motibus non consentiendo succumbere, sed regendo præesse novērunt.

Lectio ix.

ET ecce quidam legisperitus surrexit, tentans eum, et dicens : Magister, quid faciendo vitam æternam possidebo? Legisperitus, qui de vita æterna Dominum tentans interrogat, occasionem, ut reor, tentandi de ipsis Domini sermonibus sumpsit, ubi ait : Gaudete autem quod nomina vestra scripta sunt in cælis. Sed ipsa sua tentatione declaratur, quam vera sit illa Domini confessio, qua Patri loquitur : Quod abscondisti hæc a sapientibus et

prudéntibus, et revelasti ea parvulis.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Benedictus, Añã.

Magister, * quid faciendõ vitam æternam possidebo? at ille dixit ad eum : In lege quid scriptum est? quomodo legis? Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúia.

℞. Dominus regnavit.

Ad Magnificat, Añã.

Homo quidam * descendebat ab Jerúsalem in Jericho, et incidit in latrones; qui etiam despoliaverunt eum, et plagis impositis abiērunt, semivivo relicto. ℞. Dirigatur.

DOM. XIII. POST PENT.

Oratio.

OMnipotens sempiternus Deus, da nobis fidei, spei, et caritatis augmentum : et ut mereamur assequi quod promittis, fac nos amare quod præcipis. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio hñj. Cap. xvij. c

IN illo tempore : Dum iret Jesus in Jerúsalem, transibat per mediam Samariam, et Galilæam. Et cum ingrederetur quoddam castellum, oc-

currerunt ei decem viri leprosi. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 2. quæst. Ev. cap. xl.

PE decem leprosis, quos Dominus ita mundavit, cum ait : Ite, ostendite vos sacerdotibus ; quæri potest cur eos ad sacerdotes miserit, ut cum irent, mundarentur. Nullum enim eorum, quibus hæc corporalia beneficia præstitit, invenitur misisse ad sacerdotes, nisi leprosos. Nam et illum a lepra mundaverat, cui dixit : Vade, ostende te sacerdotibus, et offer pro te sacrificium, quod præcepit Moyses, in testimonium illis. Quærendum igitur est, quid ipsa lepra significet : non enim sanati, sed mundati dicuntur, qui ea caruerunt. Coloris quippe vitium est, non valetudinis, aut integritatis sensuum, atque membrorum.

Lectio viij.

LEprosi ergo non absurde intelligi possunt, qui scientiam veræ fidei non habentes, varias doctrinas profitentur erroris. Non enim abscondunt imperitiam suam, sed

pro summa peritia præferunt in lucem, et jactantia sermonis ostentant. Nulla porro falsa doctrina est, quæ non aliqua vera intermiscet. Vera ergo falsis inordinatè permixta, et una disputatiōe, vel narratiōe hominis, tamquam in unius corporis colore apparentia, significant lepram, tamquam veris falsisque colorum fucis humana corpora variantem atque maculantem.

Lectio ix.

HI autem tam vitandi sunt Ecclesiæ, ut si fieri potest, longius remoti, magno clamore Christum interpellent : sicut isti decem steterunt a longe, et levaverunt vocem, dicentes : Jesu præceptor, miserere nostri. Nam et quod præceptorem vocant, quo nomine nescio utrum quisquam Dominum interpellaverit pro medicina corporali ; satis puto significare, lepram falsam esse doctrinam, quam bonus præceptor abstergit. Te Deum. 18.

Ad Bened. Añã. Cum transiret Jesus * quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi : qui steterunt a longe, et levave-

runt vocem, dicentes : Jesu præceptor, miserere nostri. *V.* Dñus regnavit.

Ad Magnificat, Añã. Unus autem * ex illis, ut vidit quod mundatus est, regressus est cum magna voce magnificans Deum, alleluia. *V.* Dirigatur.

DOM. XIV. POST PENT.

Oratio.

CUSTODI Dómine, quæsumus, Ecclesiam tuam propitiatiōe perpetua : et quia sine te labitur humana mortalitas, tuis semper auxiliis et abstractatur a noxiis, et ad salutaria dirigatur. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. vj. c

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Nemo potest duobus dominis servire. Et reliqua. Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 2. de Serm. Domini in monte, cap. xiv.

Emo potest duobus dominis servire. Ad hanc ipsam intentionem referendum est, quod consequenter exponit, dicens : Aut enim

unum odio habebit, et alterum diliget : aut alterum patietur, et alterum contemnet. Quæ verba diligenter consideranda sunt : nam, qui sint duo domini, deinceps ostendit, cum dicit : Non potestis Deo servire, et mammonæ. Mammóna apud Hebræos divitiæ appellari dicuntur. Congruit et Punicum nomen : nam lucrum Punicæ mammon dicitur.

Lectio viij.

SED qui servit mammonæ, illi utique servit, qui rebus istis terrenis merito suæ perversitatis præpositus, magistratus hujus sæculi a Domino dicitur. Aut enim unum odio habebit homo, et alterum diliget, id est, Deum : aut alterum patietur, et alterum contemnet. Patietur enim durum et perniciosum dominum, quisquis servit mammonæ : sua enim cupiditate implicatus, subditur diabolo, et non eum diligit. Quis enim est, qui diligit diabolum ? sed tamen patitur.

Lectio ix.

IDeo, inquit, dico vobis, non habere sollicitudinem animæ vestræ quid

edátis, neque córpori vestro quid induátis : ne forte, quamvis jam supérflua non quærántur, propter ipsa necessária cor duplicétur, et ad ipsa conquirénda, nostra detorqueátur inténtio, cum áliquid quasi misericórditer operámur : id est, ut cum consúlere alicui vidéri vólumus, nostrum emolumentum ibi pótius, quam illius utilitátem attendámus; et ideo nobis non videámur peccáre, quia non supérflua, sed necessária sunt, quæ cónsequi vólumus.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Aña. Nolíte solliciti esse, * dicétes : Quid manducábimus, aut quid bibémus? scit enim Pater vester, quid vobis necesse sit, allelúia.

℣. Dóminus regnávit, decórem induit. ℟. Induit Dóminus fortitudinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Aña. Quæríte primum * regnum Dei, et justítiam ejus, et hæc ómnia adjiciéntur vobis, allelúia.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsus in conspéctu tuo.

DOM. XV. POST PENT.

Oratio.

Ecclesiám tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet et múniat; et quia sine te non potest salva consistere, tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. vij. b

In illo témpore : Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim : et ibant cum eo discipuli ejus, et turba copiósá. Et réliqua. Homilía sancti Augustini Episcopi.

Serm. xlv. de Verbis Domini, circa initium.

BE júvene illo resuscitáto gavisa est mater vídua : de homínibus in spírítu quotidie suscitátis gaudet mater Ecclesiá. Ille quidem mórtuus erat córpore : illi autem mente. Illius mors visibilis visibíliter plangebátur : illórum mors invisibilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívít ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitandos venisset, Apóstolus non diceret : Surge qui

dormis, et exsúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

Lectio vij.

Tres autem mórtuos invenimus a Dómino resuscitátos visibíliter, millia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánes hoc dixit : Multa ália fecit Jesus : quæ si scripta essent, árbitor totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea, quæ faciébat corporáliter, étiam spiritaliter volébat intélligi. Neque enim tantum miracula propter miracula faciébat : sed ut illa, quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intélligéntibus.

Lectio jr.

Quemádmódum qui videt líteras in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admirans ápicum pulchritudinem : sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit, et est ócu-

lis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem et laudat artificium, et capit intelléctum : ille útique, qui non solum vidére, quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam légere; quod, qui non didicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi miracula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et quid intelligéntibus quodámodo innúerent, miráti sunt tantum quia facta sunt : álii vero et facta miráti, et intellécta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus. Te Deum. 18.

Ad Bened. Aña. Ibat Jesus * in civitátem quæ vocátur Naim : et ecce defúnctus efferebátur filius únicus matris suæ

℣. Dóminus regnávit. **Ad Magnif. Aña.** Prophéta magnus * surréxit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam.

℣. Dirigátur Dómine.

DOM. XVI. POST PENT.

Oratio.

TUA nos, quæsumus Dómine, grátia semper et præveniát et sequátur : ac bonis opéribus júgiter præstet esse intén-tos. Per Dóminum.